

Organ Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Nº 50 (Nova época) Donatiu 50 ctm 24 de Novembre 1947

CATALUNYA HA COMMEMORAT EL 7 DE NOVEMBRE AMB ENTUSIASME I GRAN CONFIANÇA EN EL ESDEVENIDOR DEMOCRÀTIC I REPUBLICÀ DELS POBLES HISPANICS

El poble de Catalunya i els treballadors catalans, tot i les dures condicions del terror franquista, han celebrat el XI aniversari de la defensa de Madrid i el XXX de la Revolució Soviética, amb un entusiasme doblement enlairat i una gran confiança en el futur democràtic dels pobles hispànics.

A Mataró, Vilanova i Geltrú, Badalona, restans ciutats i viles de Catalunya i a Barcelona, milers d'octavilles i manifestos es distribuïren explicant la significació d'aquesta data i saludant en el seu aniversari a la Patria dels treballadors l'Unió Soviética i al seu estimat guia el Mariscal Stalin.

Petites banderes de paper amb els colors de Catalunya, la República i la Patria Socialista, apareixeren profusament arreu de les viles catalanes. A les fàbriques i als carrers, els treballadors recordaren amb llurs consignes que la lluita segueix i que el franquisme serà anihilat.

En el marcat de Sta Eulalia (Hospitalet), una bandera de la República de regulars dimensions fou col·locada, permaneixen diverses hores ondejant, produint molts comentaris d'entusiasme i alegria dins el veïnat de la esmentada barriada.

El fet de haver commemorat aquesta data històrica amb un major entusiasme i confiança en la victòria antifranquista, malgrat el creixent terror i les maniobres dels capituladors, demostren de forma eloqüent com el nostre poble i la classe obrera va comprenent-se en la convicció justíssima de que en la unitat i la lluita s'hi troben els mitjans de una prompta victòria damunt els nostres enemics i palès oblitament d'un règim que satisfaguí plenament els seus anhels de pau, benestar i llibertats democràtiques baix el marc de una República popular i progressiva.

Seguint fermes per aquest camí, augmentan més les accions diàries contra el catàfalangista i no retrocedint enfront cap obstacle per inabordable que pugui ésser, com la victòria antifranquista no es farà esperar, per molts recolçaments que el franquisme rebi dels seus nous patrons els imperialistes anglo-saxons i dels trotzquistes i compromissaris en llurs activitats antiunitàries, de pasivitat i entrega de les institucions de la República.

ELS PATRIOTES EMPRESSONATS A LA "MODEL" protesten enérgicament pel assassinat de Josep Rovira i Tomás Parra. Declaren així mateix la vaga de la fam contra les represalies de la Direcció!! Cal reaccionar per tot el poble: aquesta valenta acció!

INCREMENTEM L'ACCIÓ CONTRA EL TERROR FRANQUISTA! SALVEM ALS PATRIOTES EN PERILL DE MORT! AMATENS AL PERILL DE LES DEPORTACIONS A LA GUINEA! REFORCEM LA SOLIDARITAT VERS ELS EMPRESSONATS!

Catalans! Antifranquistes tots! El franquisme amb llur obcecació d'alineats de ofegar, sigui com sigui, tota resistència del poble al seu bàrbar domini nazista, ha comés dos nous crims abaten la vida de dos obrers, lluitadors antifranquistes com Josep Rovira i Tomás Parra, que com ja havíem denunciat temps darrers, junt en altres patriotes, foren condemnats a mort. Aixó ha estat portat a terme amb el major silenci sorpresa, pel temor de que dites execucions poguessin aixecar una ona d'indignació entre els obrers i el poble en general.

Al ensems que els botxins falangistes portaven a cap aquest doble assassinat, en el fatídic camp de la Bota de Barcelona, hem rebut informacions de que el patriote Antoni Cuadrado, actualment sofrin condemna en la presó de Burgos, està en greu perill d'ésser igualment assassinat.

Antoni Cuadrado fou vilment agredit pels esbirros franquistes en el any 45 a Barcelona. Després d'estar sàdicament mal curat, se l'empressonà en la Model. En la farsa de procés que se li feu, se el condemnà a mort, però degut a la campanya que a favor seu i d'altres democràtes, aleshores s'organitzà, s'aconseguí

que li fos commutada per la pena de 30 anys de reclusió. Junt en altres anti-franquistes s'el traslladà al penal de Burgos on immediatament siguié llençat a una cella de càstic. Com a conseqüència d'aixó i els maltractes de que fou objecte, començà a ressentir-se d'una balle qu'encara duia incrustada en la cuixa de quan la salvatge agressió. El metge, un falangista anomenat Ceballos, l'obri la ferida sense anestèsia i després d'estar durant una hora tallant per tots els costats i furgant amb instints de monstre, el deixà amb tota la cuixa oberta i sense haver-li arribat a extreure'l la balle perquè el criminal "estaba fatigado". Fou amb greu estat tornat a la cella de càstic, el que motivà qu'els restants empresonats antifranquistes protestessin enérgicament.

Per altre part, també, i tal com ja hem vingut denunciant altres vegades, segueix existint latent el perill de que molts centenars de lluitadors antifranquistes siguin deportats a les inhòspites terres africanes de la Guinea.

Sabem que 800 empresonats han estat concentrats al penal d'Ocaña, com a primera etapa del seu trasllat a Canaries, però que malgrat que vulguin els falangistes justificarlo en el sentit de que es tracta de començar a preparar-los per enviar-los al immens penal que en dites illes tenien en construcció, la realitat és que el que pretenen és portar a la practica el seu vell projecte d'enviar a la Guinea a tots els empresonats antifranquistes.

Els nostres empresonats, davant tamany perill, estan disposats a lluitar amb totes les seves esgotades forces, per tal de que no sigui realitzat. Sabem que tal mesura és el decretament de la mort colectiva de tots ells. Però no hi ha prou en la lluita qu'ells sols puguin oposar. Cal que a la mateixa s'ajunti la de tot el poble en la seva unànim mobilització.

No podem vacil·lar ni un moment. D'Espanya no deu sortir ni un sol empresonat antifranquista.

A les execucions que han portat a cap contra Josep Rovira i Tomás Parra seguirant d'altres, dels patriotes com Angel Carrero, Pere Vallverde, Numen Mestre, Wilson Batlle, Esteve Aries, Martinez, Salvador Casí, Joaquim Puigdemunt, Ferran Rius, Sebastià Piera i altres que a no gaire han d'ésser processats, si l'acció enérgica de tots els treballadors i el poble, no s'interposa entre mig dels propòsits bestials del franquisme.

Cal insistir en la tasca de denunciar aquests crims als representants de les Nacions Unides. Demanar-los el seu ajut. Enviar lletres a les emissions de la Radio de París i Londres i als corresponsals estrangers. Enviar-les tant mateix, a les autoritats eclesiàstiques, militars i influents en el interior del nostre país. Però el que cal fer, damunt de tot, és desfermar un potent allau de accions vaguístiques, protestes i manifestacions colectives, en tots els llocs de treball, a tots els pobles i davant els estaments governamentals falangistes, contra el terror, les penes de mort i per la amnistia de tots els patriotes democràtes i republicans empresonats.

Podem i devem guanyar la campanya contra el terror i les execucions falangistes!! Hem d'aconseguir l'amnistia de tots els antifranquistes empresonats!! Cap més pena de mort!! Que cap antifranquista sigui llençat a la Guinea Units i amb resolució enérgica, el terror de Franco i falange serà aturat!!

LES NOVES DECLARACIONS DE FRANCO

Un pas més uret a la venda de la independència nacional

El arxireaccionari Assis de Chateaubriant, magnat de la radio i la premsa del Brasil, antic defensor del nazisme i ara propagandista de l'imperialisme yanqui, ha passat uns dies a Espanya i ha fet a Franco una intervü.

El periodista brasileny bon coneixedor de la seva feina, sap que els propòsits actuals dels dirigents americans se semblant molt a els del seu vell amic Hitler, i pensa amb raó que si Franco fou un excel·lent servidor d'els nazis pot ser-lo igualment de Wall Street.

I sense anar-se amb embuts i dirigint-se directament al costal ha posat aquesta frase al comenc del seu qüestionari de preguntes: "La península ibérica és un cap de pont d'América..."

Podria pensar-se que el "Kabdill" sangonent, encara que només fos que per cobrir les formes, hagués protestat davant tal apreciació que és un humiliant insul per la nostra Patria, però, tantmateix, es veu que la frase fou enterament del seu grat, car en un llenguatge militar i retort, ha vingut a dir poc més o menys al seu amic Assis que, no sols està d'acord en que Espanya sigui cap de pont, sinó caserna general si els imperialistes ho desitgen.

Les noves declaracions.....

La intervenció de Chateaubriant no ha tingut exclusivament una finalitat periodística. Les seves preguntes a Franco semblen més bé un missatge, una mena de corda llençada al naufrag per a que s'agafi i es pugi al carro de l'imperialisme americà.

El director de "O Journal" ha tractat de dir a Franco que hi ha un lloc per ell en aquest carro si aconseguix millorar la seva aparença "democràtica". I després de donar-li a entendre que llur farsa plebiscitària no ha convençut a ningú en l'exterior, l'ha preguntat:

"I no suposa que un tipus de consulta més democràtica obriria camí a fórmules d'entendiment entre Espanya i Amèrica, que lluita per veurer-la gravitar dins la seva òrbita política?"

Però en això Franco ja no ha estat d'acord. L'està en què Espanya graviti dins l'òrbita política americana, però no l'està en establir altre tipus de consultació popular de un caire diferent a la seva farsa plebiscitària.

El tirà d'Espanya utilitza la seva contestació a Chateaubriant per tractar de convencer a els imperialistes de què el règim falangista pot ésser un instrument magnífic al servei dels seus plans de dominació mundial, i de què la seva dictadura és al mateix temps la més enlairada expressió de la democràcia occidental si se la mira amb el cristall de l'anticomunisme.

Franco i els imperialistes fa temps que cerquen d'arribar a un complet acord, però no l'aconsegueixen.

Els pobles d'Espanya amb la seva lluita heròica per la independència nacional i la República, i la opinió democràtica mundial amb llur denúncia implacable del règim franquista, han fet i faran impossible el triomf dels maneigs imperialistes i la consolidació del feixisme en el nostre país.

La corda d'Assis de Chateaubriant no salvarà a Franco; el poble li té reservada un altre corda ben diferent.

.....

SEGUEIX AMB RIEME CREIXENT LES VAGUES I PROTESTES DELS OBRERS OBRERES
CONTRA LA FAM I LA MISÈRIA FRANQUISTA

La vaga de les treballadores de la empresa CASACUBERTA (Sedetes)
Les treballadores d'aquesta empresa decidiren anar a la vaga davant la intransigència de la Direcció de concedir certs augments que se l'havien demanat. La Direcció feu cridar a la policia armada per veure si d'aquesta forma podia espavordir a les obreres. Després de tres dies d'atur i en vista de les seguretats donades de que serien ateses llurs reivindicacions, reemprengueren el treball, però, baix el mínim rendiment mentres que dites promeses no fossin complertes. La Direcció volia resistir-se a complir el que havia promès. Davant la ferma actitud de les treballadores en què si no s'els concedia el que tenien demanat, tornarien a paraitzar el treball, l'empresa no tingué més remei que canviar d'actitud; per aquesta ferma manifestada per les treballadores, aconseguirent, que lis fos abonat el jornal íntegre dels dies de vaga, rebaixa en el preu dels queviures que percebeixent cada setmana, pago d'una setmanada més cada mes amb concepte de plus de vida cara.

A la FABRA I COATS de Badalona- En el curs de la setmana del 10 al 15, els obrers d'aquesta empresa presentaren petició de millores a la Direcció. De bon començament aquesta es resistí a concedir cap augment, però enfront de la enèrgica resolució dels treballadors de portar les coses a altres extrems, accedí a pagar una setmanada més als finals de mes a cada obrer en concepte de plus de vida cara, además del que ja en aquest sentit venien rebent.

A la casa CORBERA (GRACIA)- El prop passat dia 3 tingué lloc en aquesta empresa una vaga de dues hores com a protesta del baix salari i presentar peticions de augment del mateix. Davant la negativa de la Direcció, aleshores les obreres acordaren seguir la lluita amb la vaga de disminució de producció.

.....

Ajut a "TREBAL

Del Grup "Dolors Ibarruri".....975 pessetes.

(14)

VAGA DELS TAXISTES DE BARCELONA COM A PROTESTA DEL POC I ARBITRARI RACIONAMENT DE GASOLINA

Durant els dies 7 i 8 del actual mes, els taxistes de Barcelona es declararen en vaga per a protestar del poc "Cupo" de gasolina, quan en altres ciutats tenien una assignació major. Alguns "grocs" que tractaren de treure aquesta decisió foren represaliats exemplarment pels propis treballadors, volcant-los el cotxe en ple carrer. A uns quatre "trenca vagues" fou necessari emprar aquesta mesura, en la Plaça de Catalunya i altres indrets de la ciutat. Aconseguiren que el "cupo" de 100 litres de gasolina que tenien assignat fos elevat a 150.

.....

ACCIONS GUERRILLERES

Un falangista que rep el seu merescut

Moncada- Dies darrers, en la carretera de Moncada a Barcelona, trobaren el cadàver del jef de la Falange d'aquesta localitat.

Des de l'entrada de les forces franquistes, aquest tipus s'havia distingit pel seu odi vers els antifeixistes i era responsable d'un gran nombre d'assassinats.

Darrerament, havia estat rellevat com a cap de la falange local i nomenat jutge des de quin lloc seguia la seva persecució encarnissada contra els patriotes antifranquistes.

Ja no podrà, però, cometre més crims, La má justiciera dels guerrillers l'ha donat el càstic a qu'era creditor per tots els seus crims.

Acció sobres l'expres Barcelona-Madrid

El dia 13 de Novembre i en el troç de via fèrrea comprés entre Fabara i Monaspe, els guerrillers portaren a cap una acció contra l'expres Barcelona-Madrid. Durant diverses hores restà interromput el trafec per l'esmentada línia i sent solament destruïdes les unitats previstes en el pla d'operacions.

.....

CAL NO FIAR-SE DELS SINDICATS VERTICALS

Des de fa algún temps, els treballadors de la empresa "BORRAS" de Badalona volien presentar unes peticions de millores de salaris. A primers de Novembre acordaren portar-lo a la pràctica, però la Direcció, falangista recalcitrant, les rebutjà sense cap més altre explicació.

Front aquesta resposta molts treballadors plantejaren el d'anar a la vaga, però, certs agents franquistes, que mai manquen en aquestes ocasions, proposaren que millor seria elevar llur demandes reivindicatives als organismes de la C.N.S. Aixís es feu.

Els burocrates dels Verticals ni tant sols es dignaren fer les consabudes promeses que tenen sempre per costum; a grits enfurismats, despediren a la Comissió, tot dient-li, que no tenien raó.

Aquest fet és una altre demostració més de l'equivocat qu'en és alimentar il·lusions vers als Sindicats Verticals com organisme que pugui donar solució a l'actual situació de fam i explotació franquista que la classe obrera sofreix.

Sols l'acció exclusiva dels treballadors dirigida pels organismes sindicals CNT i UGT i els Comités d'enllaç CNT-UGT-PSUC, són els únics instruments positius per aconseguir millorar la situació present dels obrers.

El saboteig de la producció i la vaga, són el únic llenguatge que els patrons falangistes i els seus servidors de la CNS escolten. No hi ha altre camí, obrers de la casa "BORRAS"!!

EL FRANQUISME S'EN FOT DE LA SALUT PUBLICA DE BARCELONA

Dies darrers arribà al moll de Barcelona el vaixell "Benicasin" amb tres morts pel "Còlera" a bord. La premsa franquista s'escarrasà tot seguit a pregonar que les autoritats falangistes havien pres amb tota energia les alènts mesures de sanitat i aïllament. Però aixó ha sigut un cinic engany, perquè al dia següent, es començà a descorregarlo.

Es aixís com vetlla el franquisme per la salut i la seguretat física dels ciutadans! Com quan l'explosió de Cadiz. Com quan altres catàstrofes que amb sovintesa es solen produir, i tot perquè aquests criminals les en fot una "higa" la tranquil·litat del nostre poble.